

Toespraak Vz MiLu, KOL b.d. Sylvia Babusch –

31^e Veteranendag CLRS

6 oktober 2025

Trouw aan elkaar

Drager(s) Militaire Willemsorde, dragers dapperheidsonderscheidingen en dragers gewondeninsignes, veteranen en postactieven en overige aanwezigen.

Het is een eer om u voor de 1e keer toe te spreken als voorzitter van de Stichting van Organisaties van Veteranen en Oudgedienden van de Militaire Luchtvaart, afgekort de MILu, op deze 31e Veteranendag Commando Lucht- en Ruimtestrijdkrachten 2025, met een geweldige opkomst van meer dan 1800 mensen.

Op voorhand excuses voor mijn stem. Het is gebleken dat op mijn leeftijd snotterende baby's biologische wapens zijn.

Maar ook deze baby's hebben we in de toekomst hard nodig. Mijn voorganger zei het vorig jaar nog: de vruchtbare samenwerking tussen de MILu, de Veteranen KLu, de Marine Luchtvaart Dienst (MLD) en de Contactgroepen voor Postactieven (de CGPA's) met overigens veel veteranen in hun ledenbestand, en CLRS is onlosmakelijke gekoppeld aan het blijven nadenken over de toekomst.

Veteranen, postactieven en CLRS vervullen een cruciale rol in het in contact zijn en blijven met elkaar.

En deze diepe onderlinge verbinding is essentieel om de toekomst het hoofd te blijven bieden.

Because more change is gonna come. Veranderingen die gevolgen hebben voor de omvang van onze organisaties, voor de wijze waarop erkenning en waardering wordt gegeven, voor de wijze waarop we opereren en omgaan met elkaar. Daarover samen blijven nadenken, om het vervolgens samen uit te voeren. Ook dat vergt loyaliteit, verantwoordelijkheid en toewijding: trouw aan elkaar.

Onze Inspecteur der Veteranen en Postactieven CLRS noemde reeds de ruimte als nieuw domein. Maar laten we shift terug naar hoofdtak 1 en de ongelooflijk snelle ontwikkelingen op het gebied van onder meer cyber, drones en artificial intelligence niet vergeten ... ontwikkelingen die ons huidige opereren dagelijks beïnvloeden en aanzienlijke inspanningen vergen. Een groeispurt waardoor meer mensen, kennis en kunde nodig zijn. En een warrior mindset die wij altijd hebben gehad en mij doet herinneren aan de tijden van voor de val van de muur. De tijden van de verdediging van het eigen grondgebied en de grens met Oost-Duitsland. De tijden van de vele oefeningen en tacevals. Het ging om 24/7 readiness en we gingen niet naar huis of naar de legeringskamer of naar de mess tot de klus was geklaard. Zo werd menige band voor het leven gesmeed. Samen, trouw aan onze taak en trouw aan elkaar.

Ook de wijze van opereren in hoofdtak 2 doet mij daaraan herinneren. Of het nou Libanon, Cambodja, Eritrea, Ethiopië, Rwanda, voormalig Joegoslavië, Bosnië, Irak, Afghanistan, Mali, vredesmissies(waaronder MFO), evacuaties of humanitaire hulp betrof ... alles vergde inzet van de hele keten. Van de thuisbases naar Vliegbasis Eindhoven of andere bases, luchthavens, havens en treinstations via evt tussenlocaties naar het inzetgebied. 24/7 en als het moest kwamen we daarvoor terug van huis, want het ging en het gaat er nog steeds om dat onze mensen goed kunnen opereren en ook weer naar huis kunnen komen. Ook dat is verantwoordelijkheid, loyaliteit en toewijding. Samen uit en thuis, één team één taak, trouw aan elkaar.

We leven nu in het jaar 2025, tijden veranderen en mensen ook. Dingen die vroeger gewoon waren, zijn niet altijd meer gewoon. Is dat goed? Is dat slecht? Het is anders. Zonder verandering geen vooruitgang. Wat echter vaststaat is dat de situatie in de wereld vraagt en blijft vragen om onze inzet, kunde en toewijding. Dat is belangrijk, een niet te onderschatten verantwoordelijkheid. De wereld is immers niet hulle of zullie, die wereld zijn wij, met zijn allen, samen.

Al wonen we bijna niet meer on base: politieke/ maatschappelijke/ technologische ontwikkelingen gaan razendsnel en de jongere generatie kijkt anders naar de wereld dan wij dat wellicht deden en doen. En zij kijken ook naar ons. Hoe wij ons vak uitvoerden en nog steeds uitvoeren; zij kijken naar onze warrior mentaliteit. Een 24/7 ready en snelle adaptieve warrior mindset to lead and show by example. Oekraïne, Gaza, Sudan, Congo, Yemen – om maar een paar conflicten cq oorlogen te noemen – maken dat meer dan duidelijk.

Om deze transitie te bewerkstelligen zijn wij allen blijvend nodig.

Wij samen zijn – veteraan of niet, postactief of actief-dienend – een CLRS ambassadeur. Een ambassadeur die de verbinding legt en houdt met zowel de nieuwe generaties als ook met die veteranen en postactieven die voor de militaire luchtvaart een warm hart hebben en hebben gehouden. Die zich wellicht als vrijwilliger of als reservist willen blijven inzetten voor CLRS op die gebieden waar tekorten zijn. Of waar juist kennis en kunde uit het verleden doorontwikkeld blijft worden met nieuwe kennis en kunde in de huidige tijd voor die nieuwe generaties die het werk doen en gaan doen. Trouw aan elkaar.

Dus laten we elkaar opzoeken op deze speciale dag van erkenning en waardering voor al datgene wat u en uw naasten voor de militaire luchtvaart hebben gedaan. Blijf elkaar ook opzoeken buiten deze dag om en zoek actief diegenen die door omstandigheden een andere vorm van verbinding nodig hebben. Laten we elkaars verhalen aanhoren en delen, laten we herinneren hoe het was en hoe het nu is. Ik nodig u uit om te praten over hoe we alle CLRS'ers in verbinding met elkaar houden en blijven brengen, in welke vorm dan ook ... hetzij als lid van een V-KLu, CGPA of MLD of op een andere manier die passend is voor diegenen die door omstandigheden geen mogelijkheid hebben om zich ergens bij aan te sluiten. Al is het maar een mogelijkheid om op geregelde basis een mail te sturen met updates of te bellen om te vragen hoe het gaat, en over en weer te helpen daar waar dat nodig is.

Ik wens u allen een fijne dag toe in kameraadschap en verbondenheid.

Dank u wel.